

въ тебе хладенъ вѣтрецъ вѣи
пролѣтъ пѣятъ въ тебе славѣи
прѣзъ срѣдъ тебе рѣка тече
сички сѣрдца къмъ тебъ влече

Купци тебѣ пошъщаватъ
Градецъ ще си предвѣщатъ
ти не глѣдай що си днеска
ясно слѣнце въ тебъ ще блѣска

още Имашъ бистра Вода
воздухъ климатъ сва Угода
Ниви Лозя плодородни
накрасени и прирони

Можъ да бждешъ градъ Окруженъ
за Трнъ Брезникъ много ближенъ
сѣрдца души това траже
Одобрини ни Свѣтлѣй Княже.

СОФИЯ, 1879. Августъ 24-и.

Н. С. Григоріевъ.

1886.

Въ анонимната брошурка (стр. 68), онословена: „Земља, на којој живимо, поука и забавна книжица за одраслију децу и мушку и женску“, печатана въ бѣлградската държавна „штампарія“ прѣзъ 1886 год., се казва слѣдното за Србија:

„У Србији има милионъ и 100 хиљада душа. Осимъ тога у Црној Гори има 100 хиљада опетъ чиста Србина. Али немојте да мислите да су у томъ милиону и стотини хиљада сви Срби, што ихъ је на свету. Боже сачувај“ И авторътъ изрежда, дѣ още има сѣрби: „Погледајте овамо на земловид. Ово је турска царевина, и у њој су ове земље: Стара Србија, Албанија, Босна Херцеговина. У њима живи 900 хиљада Срба. Сад погледајте на аустријску царевину, у којој су и ове земље: српска войводина, и сремско-банатска граница, бановина и хрватско-словенска граница, Далмација, Приморје и Маѣарска. Ту опетъ живе 2 милиона Срба. Кадъ то све скупите: у српској кнежевини 1.000.000, у Црној Гори 100.000, у турској царевини 900.000, и у аустријској царевини 2.000.000. онда видете да е свега Срба на свету 4 милиона душа“.

Стр. 66—67.

За Македония и за Нишко авторътъ не поменува, въпрѣки очевидното му желание, явно и отъ настоящия читатъ, да искара сѣрбското племе по-многобройно.